

PLÝTVÁNÍ SE NEVYPLÁCÍ, JE Z NĚJ MNOHO ŠKODY!

Kristýna Rychnovská

Kdysi kdesi za horami byla malá vesnička. Jako každá druhá se jmenovala Lhota, ale i přesto, že všechny nesly stejný název, každá byla jiná. Ta naše se rozkládala u povodí již neexistující řeky Pramen. Kdykoli jste tudy šli, bylo slyšet dojemnou ódu vodních proudů, jejíž vznešenou melodii podtrhovalo slabé cvrdlíkání ptáků sedících někde vysoko v rozsáhlém stromoví kol řeky.

Je tomu již dávno, co na břehu Pramene sedávala sličná pasačka a do ladných tónů vodní ódy pískala svým stádům bělostných ovcí nápěvek na vrbovou píšťalku. Každou chvíli přerušil zvuk píšťalky veselý cinkot zvonečků, jež měly na červené stužce uvázané ke krku a na slunci se leskly jako ze zlata. Denně tu sedávala se svým stádem a hleděla někam na druhý břeh, jako by někoho čekala a nemohla se dočkat...

Jednoho slunečného dne se jí na okraji vzdáleného druhého břehu zjevil švarný junák. Zamiloval se do ní a ona do něj. Vyhledal brod a neohroženě přebrodil na druhou stranu, jako by mu voda nohy nepodemílala a nehrozilo mu žádné nebezpečí. Dozvěděl se od ní, že se jmenuje Eliška a mnoho dalších věcí a on jí na oplátku řekl své jméno: Matěj ...

Tak si vyprávěli den co den, noc co noc, až si jednou navzájem přiznali, že jejich duše již dlouho prahnou po tom druhém, a dohodli se, že se vezmou. Ani rodiče s tím neměli problém, a tak se svatba přece jen uskutečnila.

Eliška se nastěhovala k Matějovi a nějakou dobu to vypadalo, že se nic zvláštního snad ani nestane, ale přece. Bydleli na druhé straně Pramene v nejvyšším patře dvoupatrového domu. Plýtvatovi, tak se totiž jmenovali. Měli jediné sousedy, kteří se jmenovali Sušilovi.

Jednoho dne si pan Plýtvál koupil obrovský bazén a každý den v něm měnil vodu, prý aby šel do čistého, spal ve vaně, aniž by mu vadilo, že na dlažbě pod ním je hotová „povodeň“, neboť nechával otevřený kohoutek a voda z vany přetékala. Do toho mu každou chvíli vytekla jeho stará pračka (byla jednou z prvních praček u nás), na splachování používal zbytečně moc vody a nešetřil jí ani při umývání rukou, což se nelíbilo Elišce, která byla zvyklá na skromný život...

Po nějaké době jim došly peníze na placení výdajů za vodu a Matěj se rozhodl ji začít čerpat z Pramene. To ale nebyl dobrý nápad, jelikož přišla vichřice a na jednom místě mimo Lhotu koryto ucpala. Řeka si sice vyhloubila nové koryto, ale už nevedlo přes Lhotu.

Voda po nějaké době došla. Úplně! Tehdy Elišce překypěla trpělivost a osopila se na svého muže: „Již tři roky jsem snášela tvé plýtvání, i ty plísňe na zdech, které se tu tvou vinou vytvořily! Denně jsem musela poslouchat zuřivé zvonění zvonku a nevybíravé nadávky Sušilových, které jsi vlastně zavinil také ty! Slezla jim omítka a také mají plesnivé zdi, ty nezdrávníku! Snesla jsem dokonce i ten tvůj šílený bazén a špatnou finanční situaci! Když jsem do tohoto proklatého bytu přišla, peněz jsi měl nazbyt, a teď?! Teď nemáš ani na splacení dluhů, které sis plýtváním nasbíral v nemalém množství! To vše jsem, byť nerada, snesla, ale to, že jsi vypotřeboval i vodu z řeky a teď není ani čím zalévat a stále nejsou škody zaplacený... To už vážně přesahuje všechny meze a není to normální, jak se chováš. A o tom plýtvání ani nemluv! Tvou vinou jsme málem žebráci...! Takhle by to dál nešlo, odcházím a vrátím se, až dostaneš rozum a vše napraviš, včetně dluhů a špatné finanční situace tím tuplem, nezapomeň hlavně šetřit...!“ Na to konto se rozbrečela, sňala ze skříně kufr, sbalila si do něj své věci a skutečně odešla. Matěj se jí snažil ještě zastavit, však marně...

Vrátila se do svého bývalého bydliště za svou mámou, která ji s radostí domů přijala. Eliška jí pomáhala v domácnosti. Na oplátku mohla žít u ní pod střechem, jíst s ní u jednoho stolu,...

Čas plynul rychlostí blesku a Matěj konečně dostal rozum. Z počátku si říkal, že jsou to jen „hloupý kecy“, ale s časem poznal tvrdohlavost cílevědomé Elišky a chyby začal napravovat. Elišku měl totiž velmi rád a nedovedl bez ní žít.

Po nějaké době je přece spravil: bazén prodal, řeku vrátil do původního koryta, čímž dal Elišce znamení, že chyby napravuje, splatil dluhy za vyplývanou vodu a Sušilovým zaplatil nemalou částku jako odškodné...

Eliška po čase přišla s širokým úsměvem na tváři: „Mé podmínky jsi splnil, nuže jsem tu zpět, bys na vše nebyl sám. Mně po tobě se tesknilo...“ „Mně též, a proto jsem chyby napravil, to jen z lásky k tobě. A více plýtvat nebudu, neb nyní vím, co to za zlozvyk a soužení v domácnosti, té dřiny a poslouchání výhrůžek a ...“. Odmlčel se: „...a hlavně ta samota...!“

Láskyplně pohlédl na svou sličnou ženu a zalila ho vlna vřelé lásky k ní... Padli si do náručí a za chvíli nevěděli o světě, jen o existenci sebe a dlouhodobě postrádaného partnera. Ó, to bylo vyprávění a těch pocelů, jimiž obdařili toho druhého,...

Inu, vše se vrátilo do původního stavu tak, jak to má být. Na březích řeky Pramen zněla opět ta stará známá óda... A všechno dobře dopadlo! A nebýt toho, že řeka Pramen za pár let nato vyschla, tekla by tudy dál, jako za dávných časů průzračně čistá a čirá voda, i dnes. Písemné zprávy o ní sice nemáme, ale jedno je jisté: Plýtvat vodou se nevyplácí!!!

Název díla: PLÝTVÁNÍ SE NEVYPLÁCÍ, JE Z NĚJ MNOHO ŠKODY!		
Jméno a příjmení: Kristýna Rychnovská		
Název a adresa školy: Základní škola Brno, Novoměstská 21, příspěvková organizace		
Jméno pedagoga: Mgr. S. Svobodová; slavomira.svobodova@zsnovomestska.cz (vč. služebního kontaktu)		
Technika: próza		
Kategorie: 4.	Třída: šestá	Věk: 12
Zákonný zástupce souhlasí s tím, že dílo s uvedením jména dítěte bude v zájmu propagace publikováno, reprodukováno, vystaveno či jinak prezentováno vč. elektronických médií dle uvážení organizátora, případně využito pro archivaci výsledků, výzdobu veřejných zařízení apod.		
Jméno a příjmení zákonného zástupce: -----	Datum a podpis zákonného zástupce: -----	